

SMISAO ŽIVOTA, SUROVA DOSADA I DRUGE RADOSTI

Jedan veoma, veoma, stari Kinez ulazi u krčmu „Crna mačka“ u Beču, u decembru 1791. godine, i svojim pitanjima isprovocira krčmara toliko da on kreće da ga napadne pritom otkrivši svoje ogromne očnjake. Sledi žestoka tuča u kojoj se radoznom Kinezu pridružuje jedna nezadovoljna mušterija, vrele vampirske krvi, brkati tip po imenu Štefan Veliki.

U isto vreme, na drugom kraju grada, u aristokratskoj palati neki drugi vampiri pitaju se zašto Mocartu treba toliko mnogo vremena da završi svoj *Rekvijem*, jer je već naplatio previše zlatnika...

Zaintrigirao sam vas? Pa dobro, jedno gorenavedeno ime je lažno – Štefan Veliki se ne pojavljuje u ovom stripu, ali je bilo potrebno da ga ovde ubacim kako bi vam koncept bio jasniji – glavni lik u serijalu *Vekovnici (Vesnicii)* u stvari je Kraljević Marko (Craisorul Marko) – istorijska ličnost, značajna Srbima isto kao što je Rumunima značajan Štefan Veliki. Plus, Marko je skoro istih godina kao Štefan – *wait*, šta traži u Beču XVIII veka jedan srpski velmoža rođen u srednjem veku?

No, dobro, to je u stvari i glavna ideja serijala – besmrtnost. Vekovnici su istorijske ličnosti (Marko) ili likovi iz literature (Til Ojlenšpigel) koje umiru samo onda kada im se odrubi glava. Da, kao u filmu „Gorštak“. Dug život, naravno, ima i svojih problema, i priča obiluje momentima kada likovi lamentiraju nad prošlim vremenima, te kazuje o smislu života, o surovoj dosadi koju nosi sutrašnji dan i o drugim „veselim“ temama.

Ovaj prvi album donosi neke elemente koji će u nastavku obeležiti serijal *Vekovnici* – igru reči, humor, melanholiju i sklonost ka filozofiji, ali i česte akcione sekvence sa mnogo krvi i mnoštvom devica podvrnutih surovoj sudbini, prisustvo raznih izmišljenih besmrtnika (ovde – vampiri; slede i druga mitološka bića, pa čak i... bogovi) i nešto veoma zanimljivo s praktične strane, saradnju s više crtača na jednom albumu.

Inteligentan scenario, sastavljen od flešbekova i različitih epskih niti, dozvoljava svakom crtaču da svoj deo priče nacrti potpuno nezavisno, što neminovno donosi ubrzanje u samoj produkciji. U matičnom serijalu objavljeno je deset albuma u trinaest godina, od kojih je prvi objavljen 2007. godine u reviji *Politikin zabavnik*, najdugovečnijoj publikaciji u Srbiji posvećenoj, makar i samo delimično, stripu – a stripovi su sastavni deo ove revije od samog početka, od 1939. godine(!!!). Pored ovih deset albuma, univerzum *Vekovnika* ima i tri albuma iz spin-of serijala *Beskrvni*, dakle, kada se sve sabere, po jedan album svake godine. Neverovatno izdavački ritam, mora se priznati. Realizacija svega toga je još spektakularnija ako imamo u vidu da je sve to plod rada jednog čoveka – scenario u potpunosti pripada Marku Stojanoviću, koji je uz to osnovao i školu stripa. Normalno, ako imate više

crtača na raspolaganju, imaćete i više albuma, zar ne? Uz to, Marko Nikolić, glavni crtač na ovom albumu, apsolutno je škola stripa u Leskovcu, što znači da je strategija bila uspešna.

Drugi umetnik, odgovoran za neizbežni *origin story* jeste Dejan Nenadov, veteran sa desetak aktivnih strip-serijala za izdavače Delkur, Solej itd.

Crtački stil ove dvojice autora se dosta razlikuje, i on naglašava vremensku distancu između dva dela albuma – radnja tokom XVIII veka prikazana je kroz barokni stil Nikolića, dinamično, uz igru svetlosti i senki, dok autobiografska sekvenca iz XIV veka, koju je nacrtao Nenadov, polazi od vizantijske ikonografije u kojoj glavni lik izgleda kao čovek od krvi i mesa koji kao da je sišao sa zida neke crkve.

Budući da je ovo tek prvi album iz serijala, priča ostavlja mnoštvo pitanja bez odgovora – koji je stvarni motiv kineskog vampira Čena? I šta ako je *Rekvijem* u stvari izazov Svemogućem, a ne molitva za oprostaj grehova? Ko je u stvari Mocart koji slep hoda po snegu u završnom kadru na poslednjoj stranici albuma?

Odgovori će možda stići u sledećem albumu, ako i kada bude preveden na rumunski.

Rumunsko izdanje *Vekovnika* #1 rezultat je napora Mariana Mireskua, čije su veze sa braćom preko Dunava već konkretizovane kroz objavljivanje srpskih strip-autora na stranicama časopisa *AH!BD*, *Sanki* i *BDC*, prevodioca Dragana Predića i umetnika Dana Janoša (autor naslovne strane rumunskog izdanja) i Tudora Pope (logo, vinjete i fontovi...).

(S rumunskog preveo **Dragan Predić**)